

Bestikkelse. Derom skriver jeg saa dette ganske naturlige og simple, at vi have intet Ansvar for, hvad man finder paa vilkaarligt at indlægge i en Betænkning.

Jeg slutter med atter at hævde, at min Erklæring ikke i mindste Maade er aftvungen, men afgiven ganske frivillig, paa den Anledning, som Hr. Bagges Henvendelse af 16. Februar var for os. Der har ikke været nogen, som helst Tvang fra Hr. Bagges Side, og han savnede jo ogsaa Tvangsmidler. Hvis Erklæringen ikke havde været frivillig, vil jeg dog henstille til det ærede Medlems Overvejelse, hvilken Betydning den da vilde have for Hr. Bogtrykker Bagge. Det er kun en ganske frivillig aaben Udtalelse, der kan have Betydning. Som saadan er den afgiven, og som saadan har Hr. Bagge taget imod den.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det ærede Medlem udtalte, at der ikke i Betænkningen laa nogen som helst Sigtelse . . . (*Anders Nielsen:* Sigtelse for Bestikkelse!) Ja vel, Sigtelse for Bestikkelse. Det vilde være meget interessant at faa at vide, hvad der da egentlig laa i Betænkningen. Og maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Bemærkninger her ere jo modsagte af den ærede Ordfører for Finansudvalget. Naar han en Gang sagde, at Finansudvalget havde den Opfattelse, at der maaske var en Forbindelse mellem disse to Ting, hvorledes kan saa det ærede Medlem sige, at der ikke er nogen Sigtelse for Bestikkelse? Det modsiges ganske af, hvad Ordføreren den Gang har sagt, saa det falder bort. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, — hvad der i Hovedsagen er et underordnet Spørgsmaal —, at Finansudvalget ikke kan træde i Forhandling med nogen privat Mand, vil jeg dog blandt andet oplyse, at Finansudvalget f. Eks. har ført endog meget betydelige Forhandlinger i sin Tid med Brygger Carl Jacobsen, nemlig om Glyptotekssagen, saa jeg tror ikke, at Finansudvalgets Stilling altid er saa fornem, som det ærede Medlem nu vil gøre den til, og kunde man den Gang føre Forhandlinger med en Mand om en saadan Sag, kunde dog Finansudvalget vel ogsaa overkomme at føre Forhandling med en Mand, der føler sig krænknet. Det ærede Medlem siger dernæst, at han ingen Andel — jeg tror, det var det Udtryk han brugte — har i, hvad Bogtrykker Bagge

har skrevet i Slutningen af sin Skrivelse. Jo, det ærede Medlem har den Andel, at han har sagt det, som her staar, og det er en ikke ringe Andel. (*Anders Nielsen:* Det kan det ærede Medlem ikke være ganske sikker paa). Jo, det er jeg ganske sikker paa, at det ærede Medlem har sagt. Tør jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke har sagt det? (*Ophold*). Indtil det ærede Medlem benægter, at han har sagt det, har det ærede Medlem sagt det. Men ingen kan benægte, at man har Andel i det, man siger. Det staar altsaa nok for Bogtrykker Bagges Regning, men sandelig, indtil det ærede Medlem benægter det, ogsaa for hans Regning.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Hvad jeg har sagt til Hr. Bogtrykker Bagge, har ikke fundet et fuldgyldigt Udtryk i de Bemærkninger, som staa foran og bagefter min Skrivelse. Der er adskilligt, der er misforstaaet, og der er udeladt Ting, som burde have været medtagne, naar man skal have fuld Klarhed over det, jeg har villet fremhæve overfor Hr. Bogtrykker Bagge. Jeg sigter ikke Bogtrykker Bagge for at have skrevet som han har gjort for at faa noget andet frem end det virkelige, det ligger langt fra mig, men jeg kan ikke vedkende mig det, der staar, som et fuldgyldigt Udtryk for Indholdet af vor Samtale.

Ellinger: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning, men det bliver ogsaa den sidste korte Bemærkning i denne Forbindelse.

Ellinger: Nu tilsidst — yderligere Diskussion derom er jo ganske overflødig, alt, hvad der er sagt fra de forskellige Sider, er jo i denne Sag egentlig udtømt — tillader jeg mig at gøre en Henstilling til det ærede Medlem. Jeg tillader mig at spørge ham, om jeg opfatter det rigtigt, naar han ved den Udtalelse, som har givet Anledning til denne Debat, har ment, at den Paastand jeg har fremsat, var urigtig. I det Tilfælde, at det ærede Medlem mener, at en Paastand, der er fremsat her i Tinget, er urigtig — den kan være fuldkommen urigtig, ren og skær urigtig — saa er det en Form, som